

Motion till riksdagen

1986/87:K803

Alexander Chrisopoulos (vpk)

Den svenska nationalsången

Nationalsången är den sång som används till att musikaliskt företräda en nation vid fosterländska tillfällen och i internationellt umgänge.

Nationalsången återspeglar (eller borde åtminstone göra det) en kärna av det som förenar en nation, det som medborgare i denna nation har gemensamt — något av det som gör att människorna är stolta över sin historia och sin nationella identitet. Det som gör att man känner samhörighet med den plats på jorden där man själv finns och där generationer av människor har levt och verkat tidigare. Dessutom bör nationalsången ge uttryck för de förhoppningar, visioner, ideal och gemensamma strävanden som förenar en nation i dess ansträngningar att utforma framtiden.

Den svenska nationalsången, Du gamla, Du fria, har skrivits av fornforskaren och folkloristen Rickard Dybeck (1811 – 1877) till en folkmelodi från Västmanland. Sången framfördes första gången offentligt 1844 och publicerades första gången i tidskriften Runa år 1865.

Texten till nationalsången har moderniserats. Numera lyder den:

Du gamla Du fria Du fjällhöga Nord
Du tysta Du glädjerika sköna
Jag hälsar Dig vänaste land uppå jord
Din sol Din himmel Dina ängder gröna

Du tronar på minnen från fornstora dar
Då ärat Ditt namn flög över jorden
Jag vet att Du är och Du blir vad Du var
Ja, jag vill leva jag vill dö i Norden

År 1960 överlämnades till riksdagen två motioner med krav om en utredning och förslag till sång, vilken kunde antas som officiell nationalsång för Sverige. Motionärerna anförde kritik mot såväl texten som melodin till Du gamla, Du fria. Det dåvarande beredningsutskottet inhämtade yttrande över motionerna från Musikaliska akademien, Svenska körförbundet och Föreningen Svenska tonsättare. Samtliga remissinstanser underkände texten.

Nu kan man konstatera att nationalromantikens chauvinistiska punschpatriotism och stormaktstänkande definitivt är förbi. De ideal som texten i nationalsången återger tillhör en förhoppningsvis för alltid förgången tid. Det finns knappast någon i det här landet som känner sig speciellt stolt över Gustav II Adolfs, Karl X:s eller Karl XII:s erövringskrig och de blodbad som de åstadkom både för det svenska folket och för våra grannländer.

Det finns heller knappast någon som i sina framtidsvisioner drömmer om att Sverige återigen skall bli vad det var i sina "fornstora dar". De flesta människor i Sverige blir smått generade i den mån de uppmärksammar innehållet i texten i den svenska nationalsången.

Mot. 1986/87
K803

Hemställan

Med hänvisning till det anförda föreslås

att riksdagen hos regeringen begär åtgärder som syftar till att skapa en ny nationalsång i enlighet med vad som anförs i motionen.

Stockholm den 20 januari 1987

Alexander Chrisopoulos (vpk)